

Arrest

nr. 325 916 van 28 april 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat J. DEKERF *loco* advocaat C. VAN CUTSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 19 december 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 20 december 2021 om internationale bescherming. Op 28 november 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, B. K. (...), verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitische geloof te belijden. U werd bij benadering geboren op (...) 2004 in het dorp Katakhel in het district Khogyani in de Afghaanse provincie Nangarhar. Daar groeide u samen met uw broer en uw zus op bij uw ouders. Uw voormiddagen spendeerde u gewoonlijk op school. In de namiddag volgde u religieuze lessen in de plaatselijke madrassa.

In het verleden had uw vader een behoorlijke tijd gewerkt als imam in de regio Shinwar. De laatste tijd was hij actief als arbeider in de bouwsector. Na uw aankomst in dit land ontdekte u via uw moeder dat dit echter een vorm van dekmantel was geweest om zijn ware activiteiten enigszins te verbloemen. Zelf koesterde u in Afghanistan reeds vermoedens dat uw vader zich weleens met heel wat andere dingen bezighield dan enkel een job in de bouwsector. Uw vader was immers vaak lang weg van huis en bleek uiterst goed geconnecteerd. Hij onderhield banden met zowel de voormalige overheid, de taliban als Daesh. Vooral bij die laatste gewapende groepering speelde hij een rol van betekenis, zo regelde hij er financiële aangelegenheden.

Uw vader was goed bevriend met een plaatselijke mawlawi die verbonden was aan de madrassa een tiental minuten verderop. Het was daarbij een evidentie dat u en uw broer daar religieuze lessen zouden volgen. Het betrof een grote madrassa die leerlingen uit verschillende regio's en provincies aantrok en die verscheidene lesgevers tewerkstelde. Er was niet meteen sprake van een bepaalde gekende reputatie, de lokale bevolking merkte geen bijzonderheden op aan deze madrassa. Achter de schermen bleek echter dat deze madrassa onder invloed stond van Daesh en dat de groepering er een stevige vinger in de pap had te brokken. De madrassa werd daarbij ingezet om de doelstellingen aangaande de jihad te bewerkstelligen. Regelmatig kregen de leerlingen preken te horen en werd er positief en aanmoedigend gesproken over de jihad. Jongens die er al langere tijd studeerden verdwenen soms van de ene dag op de andere. Wanneer er naar hen werd gepolst, werd gezegd dat zij in Pakistan hun religieuze studies verderzetten, maar hoogstwaarschijnlijk werden zij ingezet in gevechten.

In uw regio vonden immers geregeld zware gevechten plaats tussen de voormalige Afghaanse troepen, de taliban en Daesh. Bij uw moeder groeide de ongerustheid, ze was erg bezorgd om uw veiligheid en dit zowel omwille van de oorlog als het risico op gedwongen rekrutering. Indien u in het land zou blijven, zou een gedwongen inschakeling door Daesh onvermijdelijk zijn geweest. Maandenlang probeerde uw moeder aan uw vader duidelijk te maken dat u naar een veiligere plek moest worden gestuurd, maar uw vader zag dit anders en was aanvankelijk geen voorstander. Uw moeder bleek echter onvermurwbaar en slaagde er uiteindelijk in om uw vader te overtuigen. Ondertussen was de veiligheidssituatie immers nog verslechterd en begon het duidelijk te worden dat de taliban weleens de macht zou kunnen grijpen.

Enkele dagen voor de machtsovername door de taliban verliet u Afghanistan en reisde u via Iran naar Turkije. Hier sprak u een laatste keer met uw vader. Nadien vernam u dat de taliban bij uw woning was langsgeslagen met het doel uw vader te arresteren. Uw vader bleek echter niet thuis. Na dit incident verdween uw vader spoorloos, de precieze omstandigheden blijven tot op heden onduidelijk. Na uw vaders verdwijning wist de taliban echter van geen ophouden en leden van de groepering kwamen nog twee of drie keer bij uw familie langs. Hierbij informeerden ze naar u, het werd duidelijk dat de groepering het nu ook op u gemunt had.

U reisde verder via Griekenland, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. In totaal was u een viertal maanden onderweg. Vervolgens deed u op 20 december 2021 als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in België.

Bij het indienen van uw asielaanvraag verklaarde u vijftien jaar oud te zijn. Op 12 december 2022 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een twijfel geuit over de door u voorgehouden leeftijd. Er werd vervolgens een leeftijdstest georganiseerd op 4 april 2023, die toonde dat u op dat ogenblik een leeftijd had van 21,5 jaar oud met een standaarddeviatie van 2 jaar. Derhalve werd u niet langer als minderjarige beschouwd en werd uw geboortedatum bepaald op (...) 2004.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door de taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw taskara, drie diploma's toebehorend aan uw vader, een foto van uw vaders rijbewijs, foto's van uw vader, foto's waarop u samen met uw vader te zien bent, foto's waarop u te zien bent in de madrassa en de enveloppe waarin de documenten u werden toegestuurd.

B. Motivering

Uit de gegevens voorhanden in uw administratief dossier mag blijken dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) u op 21 december 2021 bij de Dienst Voogdij had aangemeld als niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Bij het introduceren van uw verzoek om internationale bescherming had u immers verklaard op dat ogenblik vijftien jaar oud te zijn. Later, op 22 december 2022, werd echter bijkomende twijfel geuit omtrent de door u vooropgestelde minderjarigheid, waarna uiteindelijk op 4 april 2023 een medische test werd georganiseerd om te controleren of u wel degelijk als minderjarig kon worden beschouwd. Zoals later in deze beslissing nog aan bod komt, werd hieruit echter geconcludeerd dat u inmiddels ruimschoots de meerderjarigheid had bereikt en dus niet kan worden beschouwd als zijnde een niet-begeleide minderjarige vreemdeling.

Niettemin werd er u in eerste instantie een voogd toegewezen die u heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u uw land van herkomst zou hebben verlaten omwille van een vrees voor gedwongen rekrutering en verregaande beïnvloeding door de groepering Daesh, alsook verwijst u naar het gegeven dat uw vader een bepaalde vooraanstaande positie zou hebben bekleed in de gemeenschap en dat sinds de machtsovername door de taliban elk spoor van hem bijster zou zijn (CGVS, p. 18-19, p. 33). U vreest dan ook dat u bij een eventuele terugkeer het slachtoffer zal worden van vervolging. Er dient echter te worden vastgesteld dat het geheel aan uw verklaringen gekenmerkt wordt door een fundamenteel gebrek aan aannemelijkheid, alsook blijken uw beweringen op verscheidene cruciale punten allerm minst coherent, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan het door u voorgehouden asielrelaas en de vrees die u hieruit puurt.

Om te beginnen dient te worden opgeworpen dat uw verklaringen omtrent een zogenaamde gedwongen rekrutering door de groepering Daesh, alsook het zogenaamde gegeven dat deze groepering via de madrassa die u bezocht overging tot verregaande beïnvloeding en brainwashing, weinig kunnen overtuigen. Dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) mag blijken dat er ten tijde van het conflict met de voormalige regering hoe dan ook in wezen zelden gebruik werd gemaakt van gedwongen rekrutering omdat er voldoende vrijwilligers beschikbaar waren die zich bij de gewapende groeperingen wilden aansluiten. Dit bleek in uw regio eveneens zo het geval te zijn (CGVS, p. 20). Rekrutering was doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er werd beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, kwam slechts zelden voor. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze.

Daarbij komen er verscheidene eigenaardigheden en onaannemelijkheden in uw verklaringen omtrent de zogenaamde inmenging van Daesh in de door u bezochte madrassa naar voren, die de geloofwaardigheid van deze zogenaamde rekrutering verder op de helling plaatsen. Zo mag het enigszins verbazen dat deze zogenaamde gedwongen rekrutering, alsook de brainwashing die in deze madrassa zou plaatsvinden geheel onopgemerkt zou zijn gebleven door buitenstaanders (CGVS, p. 11, p. 23). U beschrijft deze madrassa als

zijnde een erg grote instelling met tot wel honderd leerlingen die van heinde en verre kwamen om er religieuze lessen te volgen en er waren verscheidene lesgevers actief (CGVS, p. 10-12). Dat men, gezien de door u geschetste veiligheidscontext, op geen enkele manier ooit gewaar zou zijn geworden van dergelijke praktijken die er gaande zouden zijn geweest, lijkt dan ook weinig aannemelijk. Eveneens opmerkelijk is de volgende vaststelling. U geeft immers te kennen dat u zich, in de periode dat u in uw land van herkomst dagelijks de madrassa bezocht, wel degelijk kon vinden in de radicale interpretatie van de islam die hier zou zijn uitgedragen, alsook de retoriek omtrent de jihad die zou zijn gehanteerd (CGVS, p. 27). Dat u hier dan als kind zijnde thuis met geen woord over zou hebben gerept en dat u op geen enkel moment enig enthousiasme zou hebben laten blijken, oogt niet bepaald aannemelijk. Dit doet nog meer de wenkbrauwen fronsen gezien uw beweringen als zou uw vader in tegenstelling tot de algemene bevolking wel op de hoogte zijn geweest van hetgeen zich in de madrassa zou hebben afgespeeld en zou hij zelf een functie bij Daesh hebben bekleed (CGVS, p. 24, p. 27). Dergelijke in het oog springende eigenaardigheden plaatsen de geloofwaardigheid van de door u geschetste context in de madrassa en de zogezegde brainwashing en rekrutering die er gaande zou zijn geweest, alreeds van in den beginne onder druk.

Daarenboven slaagt u er niet in om aan te tonen dat er wat u persoonlijk betreft sprake zou zijn geweest van een zogeheten indoctrinatie, laat staan een poging tot eigenlijke rekrutering. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij Daesh te laten aansluiten. Integendeel, zelf zou u eigenlijk nooit door de groepering zijn benaderd (CGVS, p. 28). Nooit zou er wat u betreft sprake zijn geweest van een poging tot brainwashing, nooit zou het wat u betreft verder zijn gegaan dan de algemene preken over de jihad die alle studenten van tijd tot tijd te horen zouden hebben gekregen. Dat men, indien er werkelijk geloof zou kunnen worden gehecht aan het zogenaamde gegeven dat Daesh leerlingen uit deze madrassa tegen hun wil zou hebben ingelijfd – quod non –, het concreet ooit op u gemunt zou hebben, komt bijgevolg allerminst als aannemelijk naar voren.

Daarbij dringt de vaststelling zich op dat mogelijke vervolgers, Daesh dan wel de taliban – die u later in uw verklaringen plots betreft –, in wezen alle kansen zouden hebben gehad om u te treffen. U zou in Afghanistan immers een behoorlijk makkelijk doelwit hebben gevormd. Daarbij leefde u immers niet bepaald onopvallend en u zou tot een dag voor uw vertrek eenvoudigweg naar de madrassa zijn gegaan (CGVS, p. 8, p. 12). U verbleef daarbij tot uw vertrek steeds in dezelfde woning en de smokkelaar is u zowaar in uw dorp komen oppikken (CGVS, p. 6, p. 15). Uw vertrek zou met andere woorden niet bepaald discreet zijn verlopen, hetgeen het uw potentiële vervolgers erg makkelijk zou hebben gemaakt om u te raken, in casu quod non. De door u aangehaalde groeperingen, Daesh en de taliban, waren immers beide zeer aanwezig in uw dorp (CGVS, p. 20-21). Bovendien deinsden hun leden er niet voor terug om regels op te leggen aan de bewoners en wreed op te treden tegen personen die deze overtraden. Dat men, indien men u werkelijk ooit in het vizier zou hebben gehad, zelfs maar nooit een feitelijke poging zou hebben ondernomen om u te raken terwijl men de kansen maar voor het grijpen zou hebben gehad, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangebrachte asielmotieven ontegensprekelijk. Bijgevolg komt het dan ook geenszins als aannemelijk naar voren dat de door u aangehaalde vervolgers na uw vertrek uit uw land van herkomst plots wel hun pijlen op u zouden hebben gericht (CGVS, p. 25). Dat zij pas nadat u reeds het land had verlaten u voor het eerst iets zouden hebben willen maken, terwijl men u eerder op eenvoudige wijze zou hebben kunnen treffen maar u toen volstrekt ongemoeid zou hebben gelaten, kan moeilijk overtuigen. De geloofwaardigheid van uw verklaringen komt verder op de helling te staan.

Daarbij dient te worden aangehaald dat uw familieleden, meer bepaald uw moeder, uw broer en uw zus, op het moment van het persoonlijk onderhoud nog steeds woonden in hetzelfde huis in Katakhel dorp (CGVS, p. 7, p. 12). Met hen gaat alles in wezen goed (CGVS, p. 13-14). Uw broer gaat er onder meer nog naar school en er bevinden zich ook ooms langs moederszijde die aan het werk zijn (CGVS, p. 14). Indien uw vervolgers dus werkelijk u of uw vader (zie tevens infra) zouden hebben willen treffen, zouden zij makkelijk uw familie hebben kunnen vervolgen. Dat zij zonder werkelijke problemen hun levens zonder meer verderzetten in het dorp, doet dan ook stellig verder afbreuk aan de door u voorgehouden asielmotieven en vrees. Daarbij oogt het bijzonder opmerkelijk dat u in eerste instantie niet met zekerheid kan zeggen of uw broer na uw vertrek nog naar desbetreffende beruchte madrassa zou zijn gegaan (CGVS, p. 13). Meteen daarna geeft u echter te kennen dat dit niet meer het geval zou zijn geweest. Dat uw broer wel nog openlijk naar school zou kunnen blijven gaan maar zich daarentegen niet meer in de madrassa zou hebben kunnen laten zien zonder dat dit enige gevolgen voor zijn persoon of de rest van de familie met zich mee zou hebben gebracht, kan gezien uw eerdere verklaringen omtrent de veiligheidscontext en het vermeende harde optreden van de qari's uit de madrassa tegen afweziggen, moeilijk overtuigen. Dit des te meer indien u in de regio daarenboven werkelijk een doelwit zou hebben gevormd en reeds op de radar van mogelijke vervolgers zou hebben gestaan. Uw verklaringen als zou er sprake zijn geweest van een risico op gedwongen rekrutering wat u betreft, als zou u ooit in het vizier zijn gekomen van Daesh en als zou u vervolgens ook een doelwit van de taliban hebben gevormd, kunnen met andere woorden niet als aannemelijk worden beschouwd.

Daar komt bij dat uw verklaringen dienaangaande op essentiële vlakken een betrekkelijk tegenstrijdig karakter vertonen, hetgeen de geloofwaardigheid ervan verder aan het wankelen brengt. Daarbij zijn uw verklaringen omtrent de kern van dit asielrelaas, het zogenaamde gegeven van de brainwashing en indoctrinatie in de madrassa, alsook het vermeende feit dat Daesh in deze madrassa zou zijn overgegaan tot gedwongen rekrutering, op zichzelf in wezen tegenstrijdig. U spreekt immers uitgebreid over dergelijke praktijken die zich zagezegd zouden hebben voorgedaan, terwijl u tegelijkertijd voortdurend benadrukt dat deze praktijken in wezen geheel niet geweten zouden zijn en dat u zelf niet op die manier zou zijn benaderd of dergelijke zaken zou hebben gezien. Dat u volhoudt dat deze vermeende zaken verborgen zouden zijn geweest en beweert zelf niet op de hoogte te zijn geweest, maar gelijktijdig wel dergelijke zagezegde feiten belicht is in feite een contradictio in terminis. U verklaart niet te weten of er ooit Daeshleden zelf in de madrassa zouden zijn komen preken en u stelt zelf nog niet in de fase te zijn beland waarin er gericht over de groepering zou zijn gesproken en er sprake zou zijn geweest van brainwashing (CGVS, p. 11, p. 26-27). Niemand zou hebben geweten wat er zich werkelijk in de madrassa zou hebben afgespeeld, niemand zou hebben geweten dat jongens zouden zijn gerekruteerd en zouden ingezet voor de jihad (CGVS, p. 12, p. 29). Bijgevolg kan men zich terdege afvragen hoe u er dan wel in zou slagen om hieromtrent uitgebreide verklaringen af te leggen als u eigenlijk niet zou weten wat er net gaande zou zijn geweest en hiervan nooit op de hoogte zou zijn geweest. Eenzelfde incongruentie dringt zich op aangaande uw bewering als zou u de leeftijd hebben gehad om gerekruteerd te worden en zou uw moeder hierdoor hebben aangedrongen op uw vertrek, maar zou het op geen enkele manier geweten zijn dat rekrutering überhaupt zou hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 15, p. 31). Deze gegevens vallen in wezen amper met elkaar in overeenstemming te brengen. Deze impasse brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen onvermijdelijk in het gedrang.

Voorts kunnen bijkomende inconsistenties worden opgemerkt, hetgeen uw geloofwaardigheid nog verder onder druk plaatst. U beweert immers initieel dat u geen idee heeft of uw vader al dan niet op de hoogte was van de banden die de madrassa met Daesh zou hebben onderhouden (CGVS, p. 12). Later stelt u dan weer duidelijk dat uw vader wel degelijk zou hebben geweten dat er over de jihad zou zijn gepreekt en dat er jongens vanuit de madrassa zouden zijn vertrokken, hij zou volledig op de hoogte zijn geweest van alle zaken (CGVS, p. 24, p. 27). Ook omtrent de zogenaamde bezoeken van de taliban legt u geen eenduidige verklaringen af. Eerst stelt u dat de taliban na uw vertrek nog bij uw woning zou zijn langsgesproken en daarbij u naar u zou hebben gevraagd, om later dan weer te benadrukken dat de taliban nooit naar u op zoek zou zijn gegaan (CGVS, p. 25, p. 31). Eveneens eigenaardig is de vaststelling dat u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geheel bijkomende gebeurtenissen hebt uiteengezet en dat u deze vervolgens tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uit eigen beweging niet naar voren brengt (zie Vragenlijst CGVS bij DVZ, Vraag 3 & 5). Bij de DVZ beweerde u immers dat men u vanuit de madrassa zou hebben meegenomen naar een andere plaats en men u vervolgens aan een wapentraining zou hebben onderworpen, alsook dat dit alles zou zijn gefilmd. Dit brengt u tijdens het persoonlijk onderhoud nergens naar voren, pas na een eerste confrontatie maakt u hier voor het eerst gewag van (CGVS, p. 28-29). Dat u dit zelf niet ter sprake brengt en hier pas voor het eerst over vertelt nadat u er op werd gewezen, doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen. Bovendien wordt u op een later moment gevraagd of men u ooit zou hebben benaderd en men u ooit concreet zou hebben gevraagd om naar een andere plek te gaan, waarop u ontkennend reageert (CGVS, p. 30). Bij de DVZ beweerde u nochtans het tegenovergestelde, daar bracht u expliciet aan dat men u had gezegd om elders naartoe te gaan. Opnieuw is het pas nadat u op deze incoherentie wordt gewezen, dat u plots verklaringen hieromtrent naar voren brengt. Uw bijkomende uitleg, namelijk dat u dit in een andere context zou hebben begrepen, kan daarbij niet als afdoende verschoningsgrond voor een dergelijke fundamentele lacune worden aanvaard en is dan ook niet bij machte om de vastgestelde tegenstrijdigheid ongedaan te maken. De vaststelling dat uw verklaringen, bovenop het alreeds onaannemelijk karakter ervan, tevens niet consistent blijken te zijn, stelt uw algehele geloofwaardigheid en die van uw asielrelaas nog verder op de proef.

Daarenboven dient te worden benadrukt dat uw algehele geloofwaardigheid ernstig verder wordt ondermijnd door de vaststelling dat dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd en dat u zich ten onrechte hebt gepresenteerd als minderjarige (CGVS, p.). Immers, overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij op 6 april 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3§2, 2° en artikelen 6 - 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar waarbij u een leeftijd werd toegekend van 21,5 jaar oud met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 15 jaar oud te zijn, blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan zet uw algehele geloofwaardigheid verder op losse schroeven. Bijgevolg komt ook de geloofwaardigheid van het door u aangebrachte asielrelaas nog meer onder druk te staan, gezien u deze zogenaamde problemen nadrukkelijk verbindt aan uw toenmalige zagezegde leeftijd, die u op dat ogenblik in wezen dus niet kon hebben gehad. U brengt de zagezegde context van rekrutering en brainwashing immers meermaals expliciet in verband met bepaalde leeftijden en het feit van al dan niet te

oud of te jong te zijn (CGVS, p. 15, p. 27, p. 28, p. 29). Dat u doelbewust frauduleuze verklaringen hebt afgelegd over uw leeftijd reflecteert met andere woorden uiterst negatief op uw algehele geloofwaardigheid en die van het door u gesponnen asielrelaas.

Zoals hiervoor ruimschoots aan bod gekomen, kan het CGVS aldus geen geloof hechten aan de door u beschreven praktijken van brainwashing, indoctrinatie en gedwongen rekrutering waarvoor u uw land zou zijn ontvlucht. Daarenboven, en niet in het minst, komen ook gedegen twijfels naar voren aangaande uw resterende verklaringen, meer bepaald omtrent het zogenaamde profiel dat u uw vader wenst aan te meten. U stelt immers dat de man een aanzienlijke en delicate positie zou hebben bekleed binnen de lokale gemeenschap en dat hij betrokken was bij allerlei groeperingen en bedenkelijke aangelegenheden (CGVS, p. 17). Dat uw vader zich in een ver verleden heeft verdiept in de islamitische leer, alsook dat hij op een bepaald moment zelf de religie als imam zou hebben uitgedragen, hoeft in deze niet noodzakelijk te worden betwist. De activiteiten, betrokkenheden en affiliaties die u hem verder toeschrijft en de functies die hij zou hebben bekleed bij gewapende groeperingen dan wel de vroegere Afghaanse overheid, overtuigen echter allerm minst. Hoe dan ook betreft dit alles slechts blote beweringen en deze beweringen doen, op z'n zachtst gezegd, behoorlijk de wenkbrauwen fronsen. Dient hierbij in herinnering te worden gebracht dat uw algehele geloofwaardigheid reeds ernstig werd ondermijnd door de hierboven uiteengezette opeenvolgende ongelooftwaardigheden.

In deze mag het vooreerst niet aannemelijk heten dat u dermate beperkt op de hoogte zou zijn van uw vaders vermeende affiliaties en dat u eigenlijk niet zou weten waar zijn werkelijke loyaliteit net zou hebben gelegen (CGVS, p. 22). U stelt dan vervolgens wel dat u sterke vermoedens koestert dat uw vader werkelijk trouw zou hebben gezworen aan de groepering Daesh. Uw vader zou zich thuis echter nooit als voorstander van deze groepering of eender welke groepering hebben uitgesproken (CGVS, p. 23-24). Nooit zou er enige sympathie voor Daesh of de ideeën van deze groepering zijn geuit, nooit zou u enige radicalere opinies bij hem hebben opgemerkt. Indien uw vader er werkelijk een dergelijk, toch wel extreem te noemen, wereldbeeld op zou hebben nagehouden, oogt het bijzonder merkwaardig dat de man hierover nooit iets zou hebben laten blijken ten aanzien van zijn eigen gezinsleden. Het kan moeilijk overtuigen dat dergelijke overtuigingen zowaar nooit aan bod zouden zijn gekomen binnenshuis en dat uw vader zijn kinderen, en in het bijzonder zijn oudste zoon, hierin nooit enigszins zou hebben aangemoedigd, laat staan hierover iets zou hebben bijgebracht. Uw uitleg, namelijk dat u nog te jong was om met dergelijke zaken in aanraking te worden gebracht, houdt daarbij weinig steek (CGVS, p. 23). Men zou immers verwachten dat, indien uw vader werkelijk een vooraanstaande positie bij Daesh zou hebben bekleed en als religieus geschoolde werkelijk aanhang zou hebben gevonden bij hun ideeën, hij net zijn gedachtegoed alreeds op jonge leeftijd bij zijn zonen zou hebben aangebracht. Deze uitleg kadert bovendien niet volstrekt op logische wijze binnen uw beweringen als zou de man zijn zonen wel doelbewust hebben ondergebracht in een madrassa waar beïnvloeding door Daesh verregaand zou zijn geweest, gebeurtenissen waarvan hij wel degelijk op de hoogte zou zijn geweest (CGVS, p. 24, p. 27). Dit klemt des te meer, gezien de hierboven reeds vastgestelde merkwaardigheid omtrent uw eigen appreciatie voor het extreme islamitische gedachtegoed destijds en het zogenaamde gegeven dat u dit thuis nooit zou hebben gedeeld (zie supra). Uw verklaringen doen wederom bevreemdend aan. Dat uw familie u bovendien in eerste instantie niet zou hebben willen vertellen hoe het uw vader na uw vertrek uit Afghanistan zou zijn vergaan, doet bijkomend de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 13). Ook hier ontbreekt het uw verklaringen dus aan aannemelijkheid.

Bovenop deze onaannemelijkheden blijken uw verklaringen ook in deze andermaal allerm minst consistent te noemen, wel integendeel. Uw verklaringen gaan in wezen alle kanten uit, zijn uiterst vaag te noemen en u blaast warm en koud tegelijk. Doorheen het persoonlijk onderhoud spreekt u zichzelf eigenlijk voortdurend tegen. Er valt met andere woorden moeilijk een lijn te trekken in uw beweringen, hetgeen de geloofwaardigheid ervan finaal ondergraaft. Eigenlijk slaagt u er simpelweg niet in om op eenduidige wijze over te brengen wie uw vader net zou zijn geweest, wat hij net zou hebben ondernomen of wat er dan precies met hem zou zijn gebeurd. U heft aan met te beweren dat uw vader tijdens de periode van de verkiezingen actief zou zijn geweest bij de campagne (CGVS, p. 17). U gaat verder met te zeggen dat het een vreemde persoon zou zijn geweest, zogezegd een spion of een dubbelagent voor de vroegere Afghaanse overheid (CGVS, p. 20). Uw vader zou zowaar op goede voet hebben gestaan met niemand minder dan Dr. Abdullah (CGVS, p. 21). Wat dan juist zijn band zou zijn geweest met deze politicus of enige verdere informatie hieromtrent dan ook, kan u dan weer niet toelichten. Vervolgens beweert u plotsklaps dat uw vader banden met zowat iedereen zou hebben gekoesterd maar dat zijn werkelijke bondgenootschap een raadsel zou zijn geweest (CGVS, p. 22). Meteen vervolgt u dan weer dat uw vader eigenlijk trouw zou hebben gezworen aan Daesh en geeft u aan dat hij als financieel verantwoordelijke voor de groepering zou hebben opgetreden en een erg belangrijk man bij Daesh zou zijn geweest. Hij zou echter ook banden hebben onderhouden met de taliban. Later brengt u dan weer stellig naar voren dat er nooit sprake zou zijn geweest van contacten of linken met de taliban wat uw vader betreft (CGVS, p. 24). Van een overtuigende consistentie in uw opeenvolgende verklaringen is zodoende weinig sprake. Ook omtrent de aanwezigheid en zichtbaarheid van uw vader brengt u verschillende versies naar voren. Aanvankelijk schetst u immers dat uw vader, nadat er

een foto van hem en Dr. Abdullah zou zijn gepubliceerd, zou hebben gevreesd voor zijn veiligheid en dat hij hierdoor niet meer naar de regio zou zijn durven afzakken (CGVS, p. 22). Dit zou al gebeurd zijn toen u nog erg jong was, maar preciezer kan u deze vermeende gebeurtenis niet situeren. Nog los van het feit dat deze plotse opwerping moeilijk in overeenstemming valt te brengen met uw resterende verklaringen aangaande zijn zagezegde belanghebbende positie bij Daesh en volgens een bepaald moment in uw verklaringen ook de taliban, komt dit net zo min overeen met latere verklaringen. Want de man zou enkele maanden voor uw vertrek eenvoudigweg nog zijn opgedoken bij u en de mawlawi (CGVS, p. 28). Hij zou ook tot op het laatste moment voor Daesh hebben gewerkt en daarbij niet te beducht zijn geweest om bij anderen te pronken met zijn bovengemiddelde rijkdom (CGVS, p. 24). Behoorlijk vreemd te noemen indien hij werkelijk al jarenlang discreet zou moeten zijn geweest en voor zijn eigen veiligheid niet meer naar de regio zou zijn kunnen komen. Dit alles kan moeilijk met elkaar worden gerijmd. U vervalt in wezen onophoudelijk in veronderstellingen en hypothesen, uw verklaringen lopen voortdurend uiteen. Uw geloofwaardigheid krijgt met andere woorden wederom een ferme knauw.

Evenmin blijkt u consistent over het zagezegde uiteindelijke lot van uw vader en wat er precies met hem zou zijn gebeurd. Initieel brengt u naar voren dat hij zijn documenten bijeen zou hebben genomen en dat hij vervolgens zelf zou zijn vertrokken (CGVS, p. 14). Dan weer stelt u dat hij misschien zou zijn meegenomen door het nieuwe districtshoofd van Behsud zonder verdere toelichting – men kan zich afvragen met welke reden deze persoon plots betrokken wordt in uw asielaas, alsook met welke reden de taliban uw vader überhaupt in het vizier zou hebben gehad indien hij volgens een versie van uw verklaringen dicht bij deze groepering zou hebben gestaan (CGVS, p. 19). Meteen hierna oppert u dan weer dat uw vader mogelijks is gedood. Even later stelt u dat het niet duidelijk is of uw vader nu zelf zou zijn gevlucht of dat hij zou zijn gearresteerd of dat hij samen met Daeshleden andere oorden zou hebben opgezocht (CGVS, p. 25). Dit zou niet geweten zijn, maar eerder bracht u dan weer aan dat het eerder genoemde districtshoofd, een talibanlid voor alle duidelijkheid, wel degelijk zou weten hoe de vork precies in de steel zou zitten (CGVS, p. 19). U gaat verder en stelt dat uw vader wel zal zijn meegenomen door de taliban (CGVS, p. 25). Enige tijd later besluit u plots het tegendeel en stelt u dat de taliban uw vader nooit te pakken zou hebben gekregen (CGVS, p. 31). Wederom zijn uw verklaringen allerm minst eenduidig te noemen en lijkt er van enige aannemelijke samenhang weinig sprake.

Ten overvloede dient te worden vastgesteld dat hetgeen u naar voren brengt aangaande uw eigen al dan niet bestaande kennis en het zogenaamde gegeven of u al dan niet op de hoogte zou zijn geweest van uw vaders vermeende aangelegenheden evenzeer tegenstrijdig is te noemen. U beweert aanvankelijk dat u sedert een drietal jaar op de hoogte zou zijn over de zagezegde zaken waarmee uw vader zich zou hebben ingelaten (CGVS, p. 21). U vervolgt uw verklaringen en stelt dat u in Afghanistan reeds wist dat uw vader dergelijke activiteiten zou hebben uitgevoerd, dat u dit zou hebben doorgehad nadat hij zou zijn samengekomen met de reeds eerder genoemde Dr. Abdullah. Later mag dan weer blijken dat u eigenlijk pas zou zijn ingelicht over dit alles nadat u reeds in België zou zijn aangekomen want dat uw moeder hier eerst niets over zou hebben willen zeggen (CGVS, p. 23). U bevestigt hierna dat u in Afghanistan niet doorhad dat uw vader naast zijn reguliere job zich met andere dingen zou hebben beziggehouden, hetgeen uiteraard haaks staat op hetgeen u eerder beweerde. Plotsklaps past u niettemin andermaal uw verklaringen aan en stelt u reeds twijfels te hebben gekoesterd in Afghanistan om meteen daarna dan weer te beweren dat u er in uw land van herkomst nooit iets van zou hebben gemerkt.

Ongerijmdheden, incoherentie en inconsistentie blijken de rode draad doorheen het geheel aan uw verklaringen. In wezen dient te worden besloten dat u omtrent de kern van uw asielaas en omtrent fundamentele aspecten wat betreft uw familiebanden en dus persoonlijke situatie geen helder zicht biedt. Het hoeft weinig verder betoog dat dermate tegenstrijdige verklaringen op ontegensprekelijke wijze uw algehele geloofwaardigheid, en dus ook die van de door u voorgehouden asielmotieven, definitief ondermijnen.

Het geheel aan bovengenoemde elementen verhindert het CGVS om enig geloof toe te hechten aan het door u aangebrachte asielaas en uw hieruit voortvloeiende vrees.

Waar u als laatste bijkomend verwijst naar een vrees voor vervolging omwille van het gegeven als zou u in een zogenaamd ongelovig land hebben verbleven, dient nog te worden aangestipt dat uit de door u aangereikte en beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen (CGVS, p. 33). U toont geenszins aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden gevisieerd of vervolgd. U dient zulks derhalve in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. U brengt immers geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen; laat staan dat u in concreto aannemelijk zou maken dat, door wie, waar, wanneer of in welke omstandigheden u daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Uw

verklaringen hieromtrent blijven immers geheel op de vlakte. Ook het gegeven dat u in België bepaalde inzichten zou hebben verworven omtrent vreedzaamheid en verdraagzaamheid, betekent niet dat u hierdoor in Afghanistan werkelijk zal worden vervolgd (CGVS, p. 32). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens u verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder. In deze dient te worden opgemerkt dat u zichzelf als religieus soennitisch moslim bestempelt en dat u op praktiserende manier deelneemt aan de verscheidene facetten van uw geloof, hetgeen u zelf belangrijk vindt (CGVS, p. 5-6). Uit de beschikbare landeninformatie kan aldus niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen (zie tevens infra). U toont met andere woorden geenszins niet aan dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. U toont op geen enkele manier aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geïnterviewd of vervolgd.

Daarnaast vertoont u op verschillende foto's en in video's kenmerken die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Personen met wie u interageert op TikTok, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken (zie NMU2024-285 Check médias sociaux dossier 21/25060).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende sociale mediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op sociale mediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leaders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de

Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van drie jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, wel integendeel.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofd een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Afghanistan.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat betreft uw taskara dient het CGVS vooreerst op te werpen dat uw identiteit en nationaliteit in deze in wezen niet worden betwist. Zoals hierboven reeds werd toegelicht, dienen er echter gegronde twijfels te worden geplaatst bij de door u opgeworpen leeftijd en minderjarigheid (zie supra), waardoor er niettemin vraagtekens dienen te worden geplaatst bij de authenticiteit van dit door u voorgelegde document. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Met betrekking tot de verscheidene documenten die zouden toebehoren aan uw vader – drie diploma's, een foto van een rijbewijs en foto's van uw vader –, alsook de foto's waarop u samen met hem te zien bent, dient te worden gesteld dat u aan de hand van deze documenten op zich niet op objectieve wijze enige familieband met de persoon in kwestie kan aantonen. Eenzelfde bedenking aangaande de authenticiteit van dit document, zoals hierboven geformuleerd, dient daarenboven ook in deze in rekening te worden gebracht. Niettemin verwijst het CGVS naar bovenstaande motivering waaruit reeds mocht blijken dat het CGVS niet noodzakelijk in twijfel trekt dat uw vader zich ooit heeft verdiept in de islamitische leer, doch legt u op geen enkel moment geloofwaardige verklaringen af wat betreft de werkelijke positie die hij binnen de samenleving zou hebben ingenomen. Evenmin kan er geloof worden gehecht aan het zogenaamde gegeven dat de man al enige tijd spoorloos zou zijn verdwenen. De foto's waarop u te zien bent in een context die kan worden geïnterpreteerd als zijnde binnen een madrassa, tonen slechts dat en niets meer en niets minder. Hoe dan ook kunnen foto's niet als objectieve bewijsgrond worden aanvaard, daar deze mogelijk in scène kunnen worden gezet en dus geen garantie bieden wat betreft de authenticiteit van hetgeen er wordt afgebeeld. In deze kan evenwel worden toegevoegd dat het CGVS niet noodzakelijk betwist dat u in Afghanistan ooit religieuze lessen hebt gevolgd, doch maakt u geheel niet aannemelijk dat er binnen deze madrassa ooit sprake zou zijn geweest van enige aanzet tot jihad of gedwongen rekrutering (zie supra). De enveloppe waarin u de documenten kreeg toegestuurd wordt ten slotte niet als relevant beschouwd in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

In de mate dat u nog te kennen geeft dat de vroegere oorlogssituatie in het land, die gepaard ging met onveiligheid en een groot aantal gevechten in uw regio, dient als laatste te worden aangestipt dat de huidige algemene veiligheidscontext in uw land van herkomst niet van dien aard is dat iedere Afghaan aanspraak kan maken op het verkrijgen van internationale bescherming (CGVS, p. 18, p. 31). Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen

gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat

een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en

een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan-2024 van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0_.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale

vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het

geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van het Verdrag van 10 december 1984 tegen foltering en andere wrede en onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York en goedgekeurd bij wet van 9 juni 1999 (hierna: Anti-Folterverdrag), van de artikelen 6 en 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New York op 16 december 1966 (hierna: IVBPR), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker vat aan met een schets van de situatie in het huidige Afghanistan. Daarna voert hij een betoog over zijn nood aan internationale bescherming omwille van zijn (gepercipieerde) link met Daesh, waarbij hij wat het geloofwaardigheidsonderzoek betreft dieper ingaat op de aanwezigheid en invloed van Daesh in zijn regio, op de rekrutering van Daesh door middel van indoctrinatie in de *madrassa's*, op het profiel van zijn vader, op het feit dat hij naar de *madrassa* ging en op zijn profiel en de timing van de rekruteringspoging in het licht van de beschikbare informatie over gedwongen rekrutering. Hij besluit dat moet worden aangenomen dat zijn relaas aannemelijk is en wijst er ook op dat er een toekomstige beoordeling met betrekking tot zijn vervolgingsvrees gemaakt dient te worden, dat zijn vader banden had met Daesh en ook hij werd klaargestoomd om lid te worden van Daesh en dat uit de beschikbare informatie de vervolging door de taliban van vermoedelijke leden van *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP), in het bijzonder in zijn provincie, blijkt.

Hierna gaat verzoeker in op “*de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering*”, waarbij hij vooreerst de context schetst. Hij meent dat er in zijn hoofde duidelijke objectieve risicobepalende elementen aanwezig zijn “*waardoor aangenomen kan worden dat hij niet alleen gepercipieerd zal worden als ‘verwesterd’ maar ook dat niet meer in staat zal zijn om in geval van terugkeer naar Afghanistan ‘het spel’ te spelen en zich dus niet meer conform de heersende ultraconservatieve islamitische geloofsleer zal kunnen of willen gedragen*” en licht uitvoerig toe dat hij geen kennis heeft van het huidige beleid van de taliban, dat hij tijdens zijn vormende jaren in België integreerde en van gedachtegoed veranderde en dat hij in een conservatieve, rurale omgeving opgroeide. Daarna gaat verzoeker nog in op enkele actuele ontwikkelingen, met name dat er “*steeds strengere moraalwetten geïmplementeerd worden, die onduidelijk zijn en op een willekeurige manier worden afgedwongen, zonder een eerlijk proces*”, zodat hij een ernstig risico loopt om te worden blootgesteld aan willekeurige arrestaties, folteringen en andere bestraffingen die een schending van artikel 3 van het EVRM uitmaken.

Als bijlage bij het verzoekschrift worden schermafbeeldingen van de sociale media van verzoeker (stuk 3) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 11 maart 2025 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EASO van januari 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van december 2023, aan de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024, aan het rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van EUAA van augustus 2022, aan het “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van EASO van augustus 2020, aan het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022, aan het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023, aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 2 februari 2024 en aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van november 2024.

2.2.2. Bij een op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet verschillende steunbrieven (stukken 1 en 3-8) en foto's (stukken 2 en 9-10).

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een eigen verklaring (stuk 1) en fotokopieën van enkele foto's en van een identiteitskaart (stuk 2) neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM, de artikelen 2 en 3 van het Anti-Folterverdrag en de artikelen 6 en 7 van het IVBPR worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan het door hem voorgehouden asielrelaas en de vrees die hij hieruit puurt nu het geheel aan zijn verklaringen wordt gekenmerkt door een fundamenteel gebrek aan aannemelijkheid en zijn beweringen op verscheidene cruciale punten allerm minst coherent blijken te zijn, omdat (ii) het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven niet volstaat om bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen, hij geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging en zijn activiteiten op sociale media bevestigen dat er niet kan worden aangenomen dat hij na een verblijf van drie jaar in België totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin hij is opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, omdat (iii) de door hem neergelegde bewijsstukken niet bij machte zijn een ander zicht op deze appreciatie te werpen, omdat (iv) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen beschikbaar zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld en omdat (v) er niet gesteld kan worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of

nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.4. Landeninformatie

Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift een gebrek aan informatie omwille van recente wetswijzigingen die het verspreiden van informatie over de situatie in Afghanistan ernstig beperken aan.

De Raad wijst er vooreerst op dat verwerende partij bij een aanvullende nota van 11 maart 2025 de beschikbare objectieve landeninformatie heeft geactualiseerd en aangevuld. Voorts is de Raad zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij door de taliban zal worden gedood. Enkele dagen vóór de machtsovername door de taliban zou hij uit zijn land zijn vertrokken uit vrees voor een gedwongen inschakeling door Daesh. Daarna zouden de taliban bij hem thuis zijn langs gekomen om zijn vader, die een vooraanstaande positie zou hebben bekleed in de gemeenschap, te arresteren, maar deze zou niet thuis zijn geweest. Hierna zou zijn vader verdwenen zijn en zouden de taliban nog enkele keren bij zijn familie zijn langsgekomen en naar verzoeker hebben geïnformeerd.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt verzoekers algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas reeds ondermijnd door de vaststellingen in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde leeftijd en dat hij zich ten onrechte heeft gepresenteerd als minderjarige:

“Immers, overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij op 6 april 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3§2, 2° en artikelen 6 - 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar waarbij u een leeftijd werd

toegekend van 21,5 jaar oud met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 15 jaar oud te zijn, blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan zet uw algehele geloofwaardigheid (...) op losse schroeven. Bijgevolg komt ook de geloofwaardigheid van het door u aangebrachte asielrelaas (...) onder druk te staan, gezien u deze zogenaamde problemen nadrukkelijk verbindt aan uw toenmalige zagezegde leeftijd, die u op dat ogenblik in wezen dus niet kon hebben gehad. U brengt de zagezegde context van rekrutering en brainwashing immers meermaals expliciet in verband met bepaalde leeftijden en het feit van al dan niet te oud of te jong te zijn (CGVS, p. 15, p. 27, p. 28, p. 29). Dat u doelbewust frauduleuze verklaringen hebt afgelegd over uw leeftijd reflecteert met andere woorden uiterst negatief op uw algehele geloofwaardigheid en die van het door u gesponnen asielrelaas."

Dit motief vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar het door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker naar voren gebrachte asielrelaas blijkt voorts uit de volgende vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing:

"Om te beginnen dient te worden opgeworpen dat uw verklaringen omtrent een zogenaamde gedwongen rekrutering door de groepering Daesh, alsook het zogenaamde gegeven dat deze groepering via de madrassa die u bezocht overging tot verregaande beïnvloeding en brainwashing, weinig kunnen overtuigen. Dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) mag blijken dat er ten tijde van het conflict met de voormalige regering hoe dan ook in wezen zelden gebruik werd gemaakt van gedwongen rekrutering omdat er voldoende vrijwilligers beschikbaar waren die zich bij de gewapende groeperingen wilden aansluiten. Dit bleek in uw regio eveneens zo het geval te zijn (CGVS, p. 20). Rekrutering was doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er werd beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, kwam slechts zelden voor. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze.

Daarbij komen er verscheidene eigenaardigheden en onaannemelijkheden in uw verklaringen omtrent de zogenaamde inmenging van Daesh in de door u bezochte madrassa naar voren, die de geloofwaardigheid van deze zogenaamde rekrutering verder op de helling plaatsen. Zo mag het enigszins verbazen dat deze zogenaamde gedwongen rekrutering, alsook de brainwashing die in deze madrassa zou plaatsvinden geheel onopgemerkt zou zijn gebleven door buitenstaanders (CGVS, p. 11, p. 23). U beschrijft deze madrassa als zijnde een erg grote instelling met tot wel honderd leerlingen die van heinde en verre kwamen om er religieuze lessen te volgen en er waren verscheidene lesgevers actief (CGVS, p. 10-12). Dat men, gezien de door u geschetste veiligheidscontext, op geen enkele manier ooit gewaar zou zijn geworden van dergelijke praktijken die er gaande zouden zijn geweest, lijkt dan ook weinig aannemelijk. Eveneens opmerkelijk is de volgende vaststelling. U geeft immers te kennen dat u zich, in de periode dat u in uw land van herkomst dagelijks de madrassa bezocht, wel degelijk kon vinden in de radicale interpretatie van de islam die hier zou zijn uitgedragen, alsook de retoriek omtrent de jihad die zou zijn gehanteerd (CGVS, p. 27). Dat u hier dan als kind zijnde thuis met geen woord over zou hebben gerept en dat u op geen enkel moment enig enthousiasme zou hebben laten blijken, oogt niet bepaald aannemelijk. Dit doet nog meer de wenkbrauwen fronsen gezien uw beweringen als zou uw vader in tegenstelling tot de algemene bevolking wel op de hoogte zijn geweest van hetgeen zich in de madrassa zou hebben afgespeeld en zou hij zelf een functie bij Daesh hebben bekleed (CGVS, p. 24, p. 27). Dergelijke in het oog springende eigenaardigheden plaatsen de geloofwaardigheid van de door u geschetste context in de madrassa en de zagezegde brainwashing en rekrutering die er gaande zou zijn geweest, alreeds van in den beginne onder druk.

Daarenboven slaagt u er niet in om aan te tonen dat er wat u persoonlijk betreft sprake zou zijn geweest van een zogeheten indoctrinatie, laat staan een poging tot eigenlijke rekrutering. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij Daesh te laten aansluiten. Integendeel, zelf zou u eigenlijk nooit door de groepering zijn benaderd (CGVS, p. 28). Nooit zou er wat u betreft sprake zijn geweest van een poging tot brainwashing, nooit zou het wat u betreft verder zijn gegaan dan de algemene preken over de jihad die alle studenten van tijd tot tijd te horen zouden hebben

gekregen. Dat men, indien er werkelijk geloof zou kunnen worden gehecht aan het zogenaamde gegeven dat Daesh leerlingen uit deze madrassa tegen hun wil zou hebben ingelijfd – quod non –, het concreet ooit op u gemunt zou hebben, komt bijgevolg allerm minst als aannemelijk naar voren.

Daarbij dringt de vaststelling zich op dat mogelijke vervolgers, Daesh dan wel de taliban – die u later in uw verklaringen plots betreft –, in wezen alle kansen zouden hebben gehad om u te treffen. U zou in Afghanistan immers een behoorlijk makkelijk doelwit hebben gevormd. Daarbij leefde u immers niet bepaald onopvallend en u zou tot een dag voor uw vertrek eenvoudigweg naar de madrassa zijn gegaan (CGVS, p. 8, p. 12). U verbleef daarbij tot uw vertrek steeds in dezelfde woning en de smokkelaar is u zowaar in uw dorp komen oppikken (CGVS, p. 6, p. 15). Uw vertrek zou met andere woorden niet bepaald discreet zijn verlopen, hetgeen het uw potentiële vervolgers erg makkelijk zou hebben gemaakt om u te raken, in casu quod non. De door u aangehaalde groeperingen, Daesh en de taliban, waren immers beide zeer aanwezig in uw dorp (CGVS, p. 20-21). Bovendien deinsden hun leden er niet voor terug om regels op te leggen aan de bewoners en wreed op te treden tegen personen die deze overtraden. Dat men, indien men u werkelijk ooit in het vizier zou hebben gehad, zelfs maar nooit een feitelijke poging zou hebben ondernomen om u te raken terwijl men de kansen maar voor het grijpen zou hebben gehad, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangebrachte asielmotieven ontegensprekelijk. Bijgevolg komt het dan ook geenszins als aannemelijk naar voren dat de door u aangehaalde vervolgers na uw vertrek uit uw land van herkomst plots wel hun pijlen op u zouden hebben gericht (CGVS, p. 25). Dat zij pas nadat u reeds het land had verlaten u voor het eerst iets zouden hebben willen maken, terwijl men u eerder op eenvoudige wijze zou hebben kunnen treffen maar u toen volstrekt ongemoeid zou hebben gelaten, kan moeilijk overtuigen. De geloofwaardigheid van uw verklaringen komt verder op de helling te staan.

Daarbij dient te worden aangehaald dat uw familieleden, meer bepaald uw moeder, uw broer en uw zus, op het moment van het persoonlijk onderhoud nog steeds woonden in hetzelfde huis in Katakhel dorp (CGVS, p. 7, p. 12). Met hen gaat alles in wezen goed (CGVS, p. 13-14). Uw broer gaat er onder meer nog naar school en er bevinden zich ook ooms langs moederszijde die aan het werk zijn (CGVS, p. 14). Indien uw vervolgers dus werkelijk u of uw vader (zie tevens infra) zouden hebben willen treffen, zouden zij makkelijk uw familie hebben kunnen vervolgen. Dat zij zonder werkelijke problemen hun levens zonder meer verderzetten in het dorp, doet dan ook stellig verder afbreuk aan de door u voorgehouden asielmotieven en vrees. Daarbij oogt het bijzonder opmerkelijk dat u in eerste instantie niet met zekerheid kan zeggen of uw broer na uw vertrek nog naar desbetreffende beruchte madrassa zou zijn gegaan (CGVS, p. 13). Meteen daarna geeft u echter te kennen dat dit niet meer het geval zou zijn geweest. Dat uw broer wel nog openlijk naar school zou kunnen blijven gaan maar zich daarentegen niet meer in de madrassa zou hebben kunnen laten zien zonder dat dit enige gevolgen voor zijn persoon of de rest van de familie met zich mee zou hebben gebracht, kan gezien uw eerdere verklaringen omtrent de veiligheidscontext en het vermeende harde optreden van de qari's uit de madrassa tegen afwezigen, moeilijk overtuigen. Dit des te meer indien u in de regio daarenboven werkelijk een doelwit zou hebben gevormd en reeds op de radar van mogelijke vervolgers zou hebben gestaan. Uw verklaringen als zou er sprake zijn geweest van een risico op gedwongen rekrutering wat u betreft, als zou u ooit in het vizier zijn gekomen van Daesh en als zou u vervolgens ook een doelwit van de taliban hebben gevormd, kunnen met andere woorden niet als aannemelijk worden beschouwd.

Daar komt bij dat uw verklaringen dienaangaande op essentiële vlakken een betrekkelijk tegenstrijdig karakter vertonen, hetgeen de geloofwaardigheid ervan verder aan het wankelen brengt. Daarbij zijn uw verklaringen omtrent de kern van dit asielrelaas, het zogenaamde gegeven van de brainwashing en indoctrinatie in de madrassa, alsook het vermeende feit dat Daesh in deze madrassa zou zijn overgegaan tot gedwongen rekrutering, op zichzelf in wezen tegenstrijdig. U spreekt immers uitgebreid over dergelijke praktijken die zich zogezegd zouden hebben voorgedaan, terwijl u tegelijkertijd voortdurend benadrukt dat deze praktijken in wezen geheel niet geweten zouden zijn en dat u zelf niet op die manier zou zijn benaderd of dergelijke zaken zou hebben gezien. Dat u volhoudt dat deze vermeende zaken verborgen zouden zijn geweest en beweert zelf niet op de hoogte te zijn geweest, maar gelijktijdig wel dergelijke zogezegde feiten belicht is in feite een contradictio in terminis. U verklaart niet te weten of er ooit Daeshleden zelf in de madrassa zouden zijn komen preken en u stelt zelf nog niet in de fase te zijn beland waarin er gericht over de groepering zou zijn gesproken en er sprake zou zijn geweest van brainwashing (CGVS, p. 11, p. 26-27). Niemand zou hebben geweten wat er zich werkelijk in de madrassa zou hebben afgespeeld, niemand zou hebben geweten dat jongens zouden zijn gerekruteerd en zouden ingezet voor de jihad (CGVS, p. 12, p. 29). Bijgevolg kan men zich terdege afvragen hoe u er dan wel in zou slagen om hieromtrent uitgebreide verklaringen af te leggen als u eigenlijk niet zou weten wat er net gaande zou zijn geweest en hiervan nooit op de hoogte zou zijn geweest. Eenzelfde incongruentie dringt zich op aangaande uw bewering als zou u de leeftijd hebben gehad om gerekruteerd te worden en zou uw moeder hierdoor hebben aangedrongen op uw vertrek, maar zou het op geen enkele manier geweten zijn dat rekrutering überhaupt zou hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 15, p. 31). Deze gegevens vallen in wezen amper met elkaar in overeenstemming te brengen. Deze impasse brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen onvermijdelijk in het gedrang.

Voorts kunnen bijkomende inconsistenties worden opgemerkt, hetgeen uw geloofwaardigheid nog verder onder druk plaatst. U beweert immers initieel dat u geen idee heeft of uw vader al dan niet op de hoogte was van de banden die de madrassa met Daesh zou hebben onderhouden (CGVS, p. 12). Later stelt u dan weer duidelijk dat uw vader wel degelijk zou hebben geweten dat er over de jihad zou zijn gepreekt en dat er

jongens vanuit de madrassa zouden zijn vertrokken, hij zou volledig op de hoogte zijn geweest van alle zaken (CGVS, p. 24, p. 27). Ook omtrent de zogenaamde bezoeken van de taliban legt u geen eenduidige verklaringen af. Eerst stelt u dat de taliban na uw vertrek nog bij uw woning zou zijn langsgekomen en daarbij u naar u zou hebben gevraagd, om later dan weer te benadrukken dat de taliban nooit naar u op zoek zou zijn gegaan (CGVS, p. 25, p. 31). Eveneens eigenaardig is de vaststelling dat u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geheel bijkomende gebeurtenissen hebt uiteengezet en dat u deze vervolgens tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uit eigen beweging niet naar voren brengt (zie Vragenlijst CGVS bij DVZ, Vraag 3 & 5). Bij de DVZ beweerde u immers dat men u vanuit de madrassa zou hebben meegenomen naar een andere plaats en men u vervolgens aan een wapentraining zou hebben onderworpen, alsook dat dit alles zou zijn gefilmd. Dit brengt u tijdens het persoonlijk onderhoud nergens naar voren, pas na een eerste confrontatie maakt u hier voor het eerst gewag van (CGVS, p. 28-29). Dat u dit zelf niet ter sprake brengt en hier pas voor het eerst over vertelt nadat u er op werd gewezen, doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen. Bovendien wordt u op een later moment gevraagd of men u ooit zou hebben benaderd en men u ooit concreet zou hebben gevraagd om naar een andere plek te gaan, waarop u ontkennend reageert (CGVS, p. 30). Bij de DVZ beweerde u nochtans het tegenovergestelde, daar bracht u expliciet aan dat men u had gezegd om elders naartoe te gaan. Opnieuw is het pas nadat u op deze incoherentie wordt gewezen, dat u plots verklaringen hieromtrent naar voren brengt. Uw bijkomende uitleg, namelijk dat u dit in een andere context zou hebben begrepen, kan daarbij niet als afdoende verschoningsgrond voor een dergelijke fundamentele lacune worden aanvaard en is dan ook niet bij machte om de vastgestelde tegenstrijdigheid ongedaan te maken. De vaststelling dat uw verklaringen, bovenop het alreeds onaannemelijk karakter ervan, tevens niet consistent blijken te zijn, stelt uw algehele geloofwaardigheid en die van uw asielrelaas nog verder op de proef.”

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het aanreiken van een algemene situatieschets over het huidige Afghanistan die geen betrekking heeft op zijn persoon en geen ander licht werpt op de hierboven aangehaalde informatie en de conclusies die de adjunct-commissaris daaruit trekt, tot het wijzen op en citeren uit algemene informatie waaruit kan blijken dat er sinds oudsher een grote invloed is van Daesh in zijn regio en dat Daesh aan rekrutering doet door middel van indoctrinatie in de *madrassa's*, maar die geen betrekking heeft op zijn persoon en niet in strijd is met de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie over gedwongen rekrutering (en meer bepaald het gegeven dat deze slechts zelden voorkomt) en tot het poneren dat hij naar de *madrassa* ging, terwijl dit *in se* in de bestreden beslissing nergens wordt betwist, en dat zijn asielrelaas aannemelijk is, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker nog kritiek uit op de relevantie van de argumentering in de bestreden beslissing dat “*er geen ‘rekrutering door middel van geweld’ plaatsvond*”, stelt de Raad slechts vast dat een dergelijk argument nergens voorkomt in de bestreden beslissing. Wel wordt gesteld dat uit de beschikbare informatie mag blijken dat er ten tijde van het conflict met de voormalige regering “*zelden gebruik werd gemaakt van gedwongen rekrutering omdat er voldoende vrijwilligers beschikbaar waren die zich bij de gewapende groeperingen wilden aansluiten*”. Verzoeker toont op geen enkele wijze het tegendeel aan.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht omwille van de praktijken van *brainwashing*, indoctrinatie en gedwongen rekrutering.

Bovendien uit de adjunct-commissaris om de volgende pertinente redenen twijfels bij verzoekers verklaringen over het profiel van zijn vader:

“U stelt immers dat de man een aanzienlijke en delicate positie zou hebben bekleed binnen de lokale gemeenschap en dat hij betrokken was bij allerlei groeperingen en bedenkelijke aangelegenheden (CGVS, p. 17). Dat uw vader zich in een ver verleden heeft verdiept in de islamitische leer, alsook dat hij op een bepaald moment zelf de religie als imam zou hebben uitgedragen, hoeft in deze niet noodzakelijk te worden betwist. De activiteiten, betrokkenheden en affiliaties die u hem verder toeschrijft en de functies die hij zou hebben bekleed bij gewapende groeperingen dan wel de vroegere Afghaanse overheid, overtuigen echter allermint. Hoe dan ook betreft dit alles slechts blote beweringen en deze beweringen doen, op z'n zachtst gezegd, behoorlijk de wenkbrauwen fronsen. Dient hierbij in herinnering te worden gebracht dat uw algehele

geloofwaardigheid reeds ernstig werd ondermijnd door de hierboven uiteengezette opeenvolgende ongelooftwaardigheden.

In deze mag het vooreerst niet aannemelijk heten dat u dermate beperkt op de hoogte zou zijn van uw vaders vermeende affiliaties en dat u eigenlijk niet zou weten waar zijn werkelijke loyaliteit net zou hebben gelegen (CGVS, p. 22). U stelt dan vervolgens wel dat u sterke vermoedens koestert dat uw vader werkelijk trouw zou hebben gezworen aan de groepering Daesh. Uw vader zou zich thuis echter nooit als voorstander van deze groepering of eender welke groepering hebben uitgesproken (CGVS, p. 23-24). Nooit zou er enige sympathie voor Daesh of de ideeën van deze groepering zijn geuit, nooit zou u enige radicalere opinies bij hem hebben opgemerkt. Indien uw vader er werkelijk een dergelijk, toch wel extreem te noemen, wereldbeeld op zou hebben nagehouden, oogt het bijzonder merkwaardig dat de man hierover nooit iets zou hebben laten blijken ten aanzien van zijn eigen gezinsleden. Het kan moeilijk overtuigen dat dergelijke overtuigingen zowaar nooit aan bod zouden zijn gekomen binnenshuis en dat uw vader zijn kinderen, en in het bijzonder zijn oudste zoon, hierin nooit enigszins zou hebben aangemoedigd, laat staan hierover iets zou hebben bijgebracht. Uw uitleg, namelijk dat u nog te jong was om met dergelijke zaken in aanraking te worden gebracht, houdt daarbij weinig steek (CGVS, p. 23). Men zou immers verwachten dat, indien uw vader werkelijk een vooraanstaande positie bij Daesh zou hebben bekleed en als religieus geschoolde werkelijk aanhang zou hebben gevonden bij hun ideeën, hij net zijn gedachtegoed alreeds op jonge leeftijd bij zijn zonen zou hebben aangebracht. Deze uitleg kadert bovendien niet volstrekt op logische wijze binnen uw beweringen als zou de man zijn zonen wel doelbewust hebben ondergebracht in een madrasa waar beïnvloeding door Daesh verregaand zou zijn geweest, gebeurtenissen waarvan hij wel degelijk op de hoogte zou zijn geweest (CGVS, p. 24, p. 27). Dit klemmt des te meer, gezien de hierboven reeds vastgestelde merkwaardigheid omtrent uw eigen appreciatie voor het extreme islamitische gedachtegoed destijds en het zogenaamde gegeven dat u dit thuis nooit zou hebben gedeeld (zie supra). Uw verklaringen doen wederom bevreemdend aan. Dat uw familie u bovendien in eerste instantie niet zou hebben willen vertellen hoe het uw vader na uw vertrek uit Afghanistan zou zijn vergaan, doet bijkomend de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 13). Ook hier ontbreekt het uw verklaringen dus aan aannemelijkheid.

Bovenop deze onaannemelijkheden blijken uw verklaringen ook in deze andermaal allerminst consistent te noemen, wel integendeel. Uw verklaringen gaan in wezen alle kanten uit, zijn uiterst vaag te noemen en u blaast warm en koud tegelijk. Doorheen het persoonlijk onderhoud spreekt u zichzelf eigenlijk voortdurend tegen. Er valt met andere woorden moeilijk een lijn te trekken in uw beweringen, hetgeen de geloofwaardigheid ervan finaal ondergraaft. Eigenlijk slaagt u er simpelweg niet in om op eenduidige wijze over te brengen wie uw vader net zou zijn geweest, wat hij net zou hebben ondernomen of wat er dan precies met hem zou zijn gebeurd. U heft aan met te beweren dat uw vader tijdens de periode van de verkiezingen actief zou zijn geweest bij de campagne (CGVS, p. 17). U gaat verder met te zeggen dat het een vreemde persoon zou zijn geweest, zogezegd een spion of een dubbelagent voor de vroegere Afghaanse overheid (CGVS, p. 20). Uw vader zou zowaar op goede voet hebben gestaan met niemand minder dan Dr. Abdullah (CGVS, p. 21). Wat dan juist zijn band zou zijn geweest met deze politicus of enige verdere informatie hieromtrent dan ook, kan u dan weer niet toelichten. Vervolgens beweert u plotsklaps dat uw vader banden met zowat iedereen zou hebben gekoesterd maar dat zijn werkelijke bondgenootschap een raadsel zou zijn geweest (CGVS, p. 22). Meteen vervolgt u dan weer dat uw vader eigenlijk trouw zou hebben gezworen aan Daesh en geeft u aan dat hij als financieel verantwoordelijke voor de groepering zou hebben opgetreden en een erg belangrijk man bij Daesh zou zijn geweest. Hij zou echter ook banden hebben onderhouden met de taliban. Later brengt u dan weer stellig naar voren dat er nooit sprake zou zijn geweest van contacten of linken met de taliban wat uw vader betreft (CGVS, p. 24). Van een overtuigende consistentie in uw opeenvolgende verklaringen is zodoende weinig sprake. Ook omtrent de aanwezigheid en zichtbaarheid van uw vader brengt u verschillende versies naar voren. Aanvankelijk schetst u immers dat uw vader, nadat er een foto van hem en Dr. Abdullah zou zijn gepubliceerd, zou hebben gevreesd voor zijn veiligheid en dat hij hierdoor niet meer naar de regio zou zijn durven afzakken (CGVS, p. 22). Dit zou al gebeurd zijn toen u nog erg jong was, maar preciezer kan u deze vermeende gebeurtenis niet situeren. Nog los van het feit dat deze plotse opwerping moeilijk in overeenstemming valt te brengen met uw resterende verklaringen aangaande zijn zogezegde belanghebbende positie bij Daesh en volgens een bepaald moment in uw verklaringen ook de taliban, komt dit net zo min overeen met latere verklaringen. Want de man zou enkele maanden voor uw vertrek eenvoudigweg nog zijn opgedoken bij u en de mawlawi (CGVS, p. 28). Hij zou ook tot op het laatste moment voor Daesh hebben gewerkt en daarbij niet te beducht zijn geweest om bij anderen te pronken met zijn bovengemiddelde rijkdom (CGVS, p. 24). Behoorlijk vreemd te noemen indien hij werkelijk al jarenlang discreet zou moeten zijn geweest en voor zijn eigen veiligheid niet meer naar de regio zou zijn kunnen komen. Dit alles kan moeilijk met elkaar worden gerijmd. U vervalt in wezen onophoudelijk in veronderstellingen en hypothesen, uw verklaringen lopen voortdurend uiteen. Uw geloofwaardigheid krijgt met andere woorden wederom een ferme knauw.

Evenmin blijkt u consistent over het zogezegde uiteindelijke lot van uw vader en wat er precies met hem zou zijn gebeurd. Initieel brengt u naar voren dat hij zijn documenten bijeen zou hebben genomen en dat hij vervolgens zelf zou zijn vertrokken (CGVS, p. 14). Dan weer stelt u dat hij misschien zou zijn meegenomen door het nieuwe districtshoofd van Behsud zonder verdere toelichting – men kan zich afvragen met welke reden deze persoon plots betrokken wordt in uw asielrelaas, alsook met welke reden de taliban uw vader

überhaupt in het vizier zou hebben gehad indien hij volgens een versie van uw verklaringen dicht bij deze groepering zou hebben gestaan (CGVS, p. 19). Meteen hierna oppert u dan weer dat uw vader mogelijks is gedood. Even later stelt u dat het niet duidelijk is of uw vader nu zelf zou zijn gevlucht of dat hij zou zijn gearresteerd of dat hij samen met Daeshleden andere oorden zou hebben opgezocht (CGVS, p. 25). Dit zou niet geweten zijn, maar eerder bracht u dan weer aan dat het eerder genoemde districtshoofd, een talibanlid voor alle duidelijkheid, wel degelijk zou weten hoe de vork precies in de steel zou zitten (CGVS, p. 19). U gaat verder en stelt dat uw vader wel zal zijn meegenomen door de taliban (CGVS, p. 25). Enige tijd later besluit u plots het tegendeel en stelt u dat de taliban uw vader nooit te pakken zou hebben gekregen (CGVS, p. 31). Wederom zijn uw verklaringen allerminst eenduidig te noemen en lijkt er van enige aannemelijke samenhang weinig sprake.

Ten overvloed dient te worden vastgesteld dat hetgeen u naar voren brengt aangaande uw eigen al dan niet bestaande kennis en het zogenaamde gegeven of u al dan niet op de hoogte zou zijn geweest van uw vaders vermeende aangelegenheden evenzeer tegenstrijdig is te noemen. U beweert aanvankelijk dat u sedert een drietal jaar op de hoogte zou zijn over de zagezegde zaken waarmee uw vader zich zou hebben ingelaten (CGVS, p. 21). U vervolgt uw verklaringen en stelt dat u in Afghanistan reeds wist dat uw vader dergelijke activiteiten zou hebben uitgevoerd, dat u dit zou hebben doorgehad nadat hij zou zijn samengekomen met de reeds eerder genoemde Dr. Abdullah. Later mag dan weer blijken dat u eigenlijk pas zou zijn ingelicht over dit alles nadat u reeds in België zou zijn aangekomen want dat uw moeder hier eerst niets over zou hebben willen zeggen (CGVS, p. 23). U bevestigt hierna dat u in Afghanistan niet doorhad dat uw vader naast zijn reguliere job zich met andere dingen zou hebben beziggehouden, hetgeen uiteraard haaks staat op hetgeen u eerder beweerde. Plotsklaps past u niettemin andermaal uw verklaringen aan en stelt u reeds twijfels te hebben gekoesterd in Afghanistan om meteen daarna dan weer te beweren dat u er in uw land van herkomst nooit iets van zou hebben gemerkt."

Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift ook geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten, hoewel het hem toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het volharden in zijn verklaringen dat zijn vader financiële aangelegenheden regelde bij ISKP, het poneren dat het profiel van zijn vader "*in het licht van de beschikbare informatie*" aannemelijk is, het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gegeven verklaringen en het omkeren van de gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris zonder *in concreto* in te gaan op de vele hierboven aangehaalde redenen waarom zijn (niet gestaafde) verklaringen over het profiel van zijn vader – en meer bepaald diens betrokkenheid bij allerlei groeperingen en bedenkelijke aangelegenheden – niet kunnen overtuigen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Verzoeker verduidelijkt nog dat zijn vader banden onderhield met zowel de voormalige overheid, de taliban als Daesh, doch hij blijft steken in het herhalen van één versie van de door hem afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in één versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft.

Voorts kan in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift tracht voor te houden uit niets blijken dat de adjunct-commissaris "*de dubbele posities van de vader van verzoeker als een negatief element in de geloofwaardigheidsbeoordeling beschouwt*". Wel acht de adjunct-commissaris de verklaringen van verzoeker over wie zijn vader was, wat zijn vader zou hebben ondernomen en wat er met zijn vader zou zijn gebeurd allerminst consistent en bovendien ook uiterst vaag. Verzoeker brengt geen enkel dienstig argument aan om de concrete vaststellingen die tot deze overweging hebben geleid te weerleggen of te ontkrachten. Zijn summiere betoog dat zijn vader imam zou zijn geweest en dat ISKP aanwezig zou zijn geweest en invloed zou hebben gehad in de *madrassa's* in zijn regio, banden zou hebben onderhouden met de taliban en interesse zou hebben gehad in mensen die banden hadden met de overheid en er politieke posities innemen of die eenzelfde religieuze opinie erop nahouden, volstaat daartoe niet.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

"Wat betreft uw taskara dient het CGVS vooreerst op te werpen dat uw identiteit en nationaliteit in deze in wezen niet worden betwist. Zoals hierboven reeds werd toegelicht, dienen er echter gegronde twijfels te worden geplaatst bij de door u opgeworpen leeftijd en minderjarigheid (zie supra), waardoor er niettemin

vraagtekens dienen te worden geplaatst bij de authenticiteit van dit door u voorgelegde document. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Met betrekking tot de verscheidene documenten die zouden toebehoren aan uw vader – drie diploma's, een foto van een rijbewijs en foto's van uw vader –, alsook de foto's waarop u samen met hem te zien bent, dient te worden gesteld dat u aan de hand van deze documenten op zich niet op objectieve wijze enige familieband met de persoon in kwestie kan aantonen. Eenzelfde bedenking aangaande de authenticiteit van dit document, zoals hierboven geformuleerd, dient daarenboven ook in deze in rekening te worden gebracht. Niettemin verwijst het CGVS naar bovenstaande motivering waaruit reeds mocht blijken dat het CGVS niet noodzakelijk in twijfel trekt dat uw vader zich ooit heeft verdiept in de islamitische leer, doch legt u op geen enkel moment geloofwaardige verklaringen af wat betreft de werkelijke positie die hij binnen de samenleving zou hebben ingenomen. Evenmin kan er geloof worden gehecht aan het zogenaamde gegeven dat de man al enige tijd spoorloos zou zijn verdwenen. De foto's waarop u te zien bent in een context die kan worden geïnterpreteerd als zijnde binnen een madrasa, tonen slechts dat en niets meer en niets minder. Hoe dan ook kunnen foto's niet als objectieve bewijsgrond worden aanvaard, daar deze mogelijk in scène kunnen worden gezet en dus geen garantie bieden wat betreft de authenticiteit van hetgeen er wordt afgebeeld. In deze kan evenwel worden toegevoegd dat het CGVS niet noodzakelijk betwist dat u in Afghanistan ooit religieuze lessen hebt gevolgd, doch maakt u geheel niet aannemelijk dat er binnen deze madrasa ooit sprake zou zijn geweest van enige aanzet tot jihad of gedwongen rekrutering (zie supra). De enveloppe waarin u de documenten kreeg toegestuurd wordt ten slotte niet als relevant beschouwd in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming."

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De schermafbeeldingen van zijn sociale media die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), de steunbrieven (aanvullende nota verzoeker van 14 maart 2025, stukken 1 en 3-8) en foto's (*ibid.*, stukken 2 en 9-10) die verzoeker bij zijn op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota voegt en de foto's en de identiteitskaart (aanvullende nota verzoeker van 17 maart 2025, stuk 2) die verzoeker bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt, hebben betrekking op zijn integratie en verwestering in België en staven de door hem voorgehouden problemen met en vrees voor de taliban niet. De eigen verklaring die verzoeker nog bij deze laatstgenoemde aanvullende nota voegt (*ibid.*, stuk 1), wordt niet ondersteund door enig bewijsstuk, zodat er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden gehecht.

Verzoeker voert ook nog aan dat de adjunct-commissaris de vraag- en antwoorddynamiek van het persoonlijk onderhoud op een erg speculatieve manier benadert en daarbij een eenzijdig enge en negatieve interpretatie geeft aan wat oorzaken van blijvende onduidelijkheden zouden kunnen zijn, dat de adjunct-commissaris een exegetische analyse van vragen en antwoorden maakt die louter gebaseerd is op de letterlijke inhoud van getranscribeerde formele taal en waarbij geen enkele aandacht of gewicht wordt gehecht aan bepalende aspecten zoals vertaling, aanwezigheid van een tolk, minderjarigheid, het verloop van de tijd of talloze culturele aspecten "die één voor één en cumulatief een doorslaggevende impact kunnen hebben op zowel het geheugen, zijn kennis als de weergave van beleefde feiten en daarbij mogelijks ontstane misverstanden zouden kunnen verklaren", doch hij laat na om dit algemeen betoog verder uit te werken of te staven. Hij brengt dan ook geen concrete en naar behoren gestaafde elementen of argumenten aan die een ander licht kunnen werpen op het geheel van de hoger weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en draagkrachtig en worden door verzoeker niet weerlegd of ontkracht, zodat zij onverminderd overeind blijven.

Gelet op het geheel aan wat voorafgaat, maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn vader banden had met Daesh/ISKP en dat hij zelf werd klaargestoomd om lid te worden van deze groepering. Zijn verwijzing in zijn verzoekschrift naar algemene informatie waaruit blijkt dat vermoedelijke leden van ISKP, in het bijzonder in zijn provincie, vervolgd worden door de taliban is *in casu* dan ook niet dienend.

Daarnaast verklaarde verzoeker in de loop van de administratieve procedure dat ze hem bij een terugkeer naar Afghanistan kunnen bestraffen omdat hij van een ongelovig land komt en uit Afghanistan gevlucht is. Ook in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota van 14 maart 2025 gaat verzoeker nog in op zijn nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering.

De Raad wijst er wat dit betreft op dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en dat er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* werd aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. In november 2022 gaf de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 21, en van november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de *sharia* door de taliban te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 24).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*” van augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 41 e.v.). Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin enerzijds een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd en anderzijds de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 30 en 34-44). Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 24, en van november 2024, p. 24). Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en deze decreten soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 28-35). Ook is het voor de Afghaanse bevolking nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en blijft er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (*ibid.*, p. 27). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (*ibid.*, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1 003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 27). Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023, p. 27, en van november 2024, p. 47). In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, 15 juni 2022, in EUAA, “*Afghanistan security situation*” van augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid. Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 20). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden en geeft aan dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476: TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021, in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten en intellectuelen – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 50-51). Nochtans hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat in 2024 honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch.

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 51, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *"verwesterd"* zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of

niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de "Country Guidance" van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert, bijtreden (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

De Raad benadrukt dat, niettegenstaande de verplichting van een verzoeker om internationale bescherming om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen die nodig zijn om te beslissen over het verzoek om internationale bescherming, verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen duidelijk zicht biedt op zijn leeftijd. Hierdoor maakt verzoeker het zelf voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming moeilijk, zo niet onmogelijk, om een correct zicht te krijgen op zijn leven in en vertrek uit Afghanistan.

Voorts toont verzoeker, door in zijn verzoekschrift te wijzen op zijn vertrek uit Afghanistan in augustus 2021 en zijn verblijf in België van inmiddels drie en een half jaar, niet aan dat hij dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. De Raad wijst erop dat uit de loutere omstandigheid dat verzoeker enkele jaren in het Westen heeft verbleven en er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet kan worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

Bovendien bevat de bestreden beslissing op dit punt nog de volgende pertinente motieven:

"U brengt (...) geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen; laat staan dat u in concreto aannemelijk zou maken dat, door wie, waar, wanneer of in welke omstandigheden u daardoor zou dreigen te worden geviséerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Uw verklaringen hieromtrent blijven immers geheel op de vlakte. Ook het gegeven dat u in België bepaalde inzichten zou hebben verworven omtrent vreedzaamheid en verdraagzaamheid, betekent niet dat u hierdoor in Afghanistan werkelijk zal worden vervolgd (CGVS, p. 32). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens u verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. In deze dient te worden opgemerkt dat u zichzelf als religieus soennitisch moslim bestempelt en dat u op praktiserende manier deelneemt aan de verscheidene facetten van uw geloof, hetgeen u zelf belangrijk vindt (CGVS, p. 5-6). Uit de beschikbare landeninformatie kan aldus niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen (zie tevens infra). U toont met andere woorden geenszins niet aan dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een

terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. U toont op geen enkele manier aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden gevisieerd of vervolgd.

Daarnaast vertoont u op verschillende foto's en in video's kenmerken die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Personen met wie u interageert op TikTok, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken (zie NMU2024-285 Check médias sociaux dossier 21/25060).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende sociale mediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op sociale mediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leaders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van drie jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, wel integendeel."

Verzoeker toont het tegendeel niet aan door er in zijn verzoekschrift op te wijzen dat hij al meer dan drie jaar geen voeling meer heeft met de Afghaanse maatschappij, dat hij tijdens zijn vormende jaren in aanraking is gekomen met volledig verschillende culturen en gebruiken en dat zijn lang verblijf buiten Afghanistan betekent dat hij "geen enkele recente ervaring heeft met de huidige, door de Taliban opgelegde regels die worden toegepast op basis van een uiterst strikte, ultraconservatieve interpretatie van de islam en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels".

Door voorts bij zijn verzoekschrift een beperkt aantal schermafbeeldingen van zijn sociale media te voegen (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), werpt verzoeker geen ander licht op de vaststellingen en overwegingen in de bestreden beslissing over de foto's en video's die hij en de personen met wie hij op TikTok interageert op sociale media hebben gepost en geliket. Hoewel er uit zijn sociale media geen directe verwijzing naar bendege geweld of een aanhang aan het huidige regime kan worden afgeleid, bevestigen de activiteiten van verzoeker hierop wel dat niet kan worden aangenomen dat hij tijdens zijn verblijf in België totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin hij is opgegroeid en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Waar verzoeker nog laat gelden dat hij video's of foto's liket die een verwijzing naar Afghaans bendege geweld kunnen bevatten "onder sociale druk door andere Afghanen rondom hem", beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet in concreto wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die hoe dan ook geen afbreuk doet aan de vaststelling dat hij op sociale media contacten

heeft met Afghanen die kenmerken vertonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes die sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur, wat allerminst wijst op een integratie in België en een totale vervreemding van de Afghaanse normen en waarden waarin hij is opgegroeid.

Wat zijn integratie in België betreft, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij bij zijn aankomst in België het DASPA onderwijs heeft aangevat, waar hij zich de Franse taal heeft eigen gemaakt, dat hij dit onderwijs ondertussen succesvol heeft afgerond en nadien de opleiding lessen heeft aangevat en dat hij in zijn vrije tijd drie keer per week naar “*de bokstraining*” gaat. In zijn op 14 maart 2025 neergelegde aanvullende nota stelt verzoeker nog dat hij momenteel lessen studeert en een opleiding tot “*mechaniker*” volgt, dat hij een Afghaanse vriend heeft die al zeven jaar in België woont en met wie hij altijd Frans spreekt en dat hij niet veel behoefte heeft om intensief contact te hebben met Afghanen in het centrum, maar wel veel waarde hecht aan zijn contacten met zijn “*opvanggezin*”, waar hij inmiddels al ongeveer een jaar verblijft en met wie hij regelmatig activiteiten doet en waarbij hij af en toe blijft logeren. Ter staving hiervan voegt hij bij deze aanvullende nota verschillende steunbrieven (aanvullende nota verzoeker van 14 maart 2025, stukken 1 en 3-8) en foto's (*ibid.*, stukken 2 en 9-10). Bij een ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker nog een eigen verklaring (aanvullende nota verzoeker van 17 maart 2025, stuk 1) en fotokopieën van enkele foto's van tijdens zijn werk en van een identiteitskaart (*ibid.*, stuk 2). Hoewel dit lovenswaardig is en aantoont dat verzoeker zich in België in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, is dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van het volgen van opleidingen, het uitoefenen van gevechtssport en zijn contacten hier in België dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat hij hier reeds een Belgische vriendin heeft gehad met wie hij gedurende drie maanden samen was, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en waarmee hij, bij gebrek aan nadere duiding, evenmin aantoont dat hij dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, noch dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden of als iemand die de sociale normen niet respecteert.

Verzoeker is een meerderjarige Afghaanse man van minstens 21 jaar (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, Beslissing van de dienst Voogdij) die Afghanistan volgens zijn verklaringen drie dagen voor de machtsovername door de taliban – in augustus 2021 – heeft verlaten (adm. doss., stuk 7, map ‘DVZ’, Verklaring DVZ, p. 13, nr. 34), zodat kan worden aangenomen dat hij (het grootste deel van) zijn vormende jaren aldaar heeft doorgebracht. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij in Afghanistan naar de *madrassa* ging (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Voorts blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker nog familie heeft in Afghanistan en dat hij nog contact heeft met hen (*ibid.*, p. 12-14) zodat, bij gebrek aan elementen die hierover anders doen denken, kan worden aangenomen dat hij er nog steeds beschikt over een familiaal netwerk. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker *Pashtou* spreekt (*ibid.*, p. 9, en adm. doss., stuk 7, map ‘DVZ’, verklaring betreffende procedure). Op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn “*to play the game*” of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In het kader van zijn beschermingsverzoek dient te worden geoordeeld dat uit de door hem aangehaalde elementen niet kan worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Verder maakt verzoeker, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde problemen, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Ook de omstandigheid dat verzoeker in Afghanistan in een conservatieve, rurale omgeving in de provincie Nangarhar opgroeide, volstaat niet om een risico bij terugkeer vast te stellen. Verzoeker werkt immers niet verder concreet uit waarom het gegeven dat hij afkomstig is uit zulk gebied, bij gebrek aan bijkomende risicobepalende omstandigheden, op zich voldoende is om een risico bij terugkeer in zijn hoofde vast te stellen.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een Afghaanse man van minstens 21 jaar, die inmiddels drie en een half jaar in België is en die in Afghanistan zijn vormende jaren heeft doorgebracht, er naar de *madrassa* ging en er nog over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de adjunct-commissaris geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat zijn vader banden had met Daesh/ISKP en dat hij zelf werd klaargestoomd om lid te worden van deze groepering en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Voorts wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit wordt door verzoeker niet betwist en vindt tevens steun in de recente informatie waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd. Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* en het *Afghanistan Freedom Front* en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024. Ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024, blijft de algemene veiligheidssituatie positief evolueren en zet de tendens van een daling van het geweld zich voort. De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. De significante daling van het aantal gewelddincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. De ontheemding die nog plaatsvindt, is bovendien het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie: EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van november 2024, p. 59). De ontheemding ten gevolge van het conflict is vrijwel volledig gestopt.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen zich *in casu* niet stelt. Het voorgaande stemt overeen met de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen.

2.3.6.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op

een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en werd hij vergezeld van zijn voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het *Pashtou* machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftientig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN